

24 Ιανουαρίου, 1994

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Α. ΚΩΣΤΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 744/91, 916/91, 962/91, 968/91, 972/91)

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Προαγωγές — Προσόντα — Έννοια — Ρόλος τους στα πλαίσια της εφαρμογής του Καν. 10(7) των περί Προσωπικού της Αρχής Κανονισμών (ΚΔΠ 220/82).

5

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Οι περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Γενικοί Κανονισμοί του 1982 (ΚΔΠ 220/82), όπως τροποποιήθηκαν — Καν. 10(7) — Απουσία της αρχαιότητα ως αυτοτελούς στοιχείου κρίσεως του προσωπικού — Η νομολογία υπέρ της νομιμότητας του Καν. 10(7) — Δεν υφίσταται γενική αρχή δικαίου που να καθιστά την αρχαιότητα αυτοτελές κριτήριο.

10

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Προαγωγές — Εισήγηση του Γενικού Διευθυντή — Το ζήτημα της αναφοράς στην προσωπική του γνώση — Αντιμετώπιση από τη νομολογία.

15

Διοικητική Πράξη — Αναδρομικότητα — Απαγόρευση — Προϋποθέσεις συνδρομής εξαιρέσεως — Κρίση περί μη συνδρομής εξαιρέσεως στην κριθείσα περίπτωση.

20

Ακυρωτική Απόφαση — Μερική ακύρωση — Διαχωρισμός του ακύρου μέρους — Έννομο συμφέρον αιτητών να πετύχουν ακύρωση της αναδρομικότητας ισχύος των προαγωγών.

25

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Συνεκδίκαση προσφυγών — Συνέπειες

— Το μέτρο του αλληλεπηρεασμού του αποτελέσματος του ακυρωτικού ελέγχου στην κριθείσα περίπτωση πέντε συνεδिकाσθεισών προσφυγών κατά προαγωγής — Επηρεασμός μόνο των προσφυγών στις οποίες τέθηκε ο ίδιος ισχυρισμός ακυρότητας.

5

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικάστικός έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου σε προαγωγές — Ειδικότερα στην αξιολόγηση των προσόντων προς προαγωγή υποψηφίων, και στην παράλειψη απόδειξης εκδήλης υπεροχής.

10

Οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Επιθεωρητή (Τεχνικού Προσωπικού) και οι προσφυγές τους συνέδικαστηκαν ως συνάφεις.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, εν μέρει ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

20

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής προέβη όπως ανέφερε σε διεξοδική μελέτη και συζήτηση όλων των δεδομένων για τους υποψηφίους. Το γεγονός ότι αναφέρθηκε και στα προσόντα των επιλεγέντων δεν καθιστά αυτόματα τρωτή την απόφασή του.

25

Η αναφορά σε “προσόντα” από το Συμβούλιο της Αρχής δεν σημαίνει κατ’ ανάγκη “ακαδημαϊκά προσόντα”. Η έννοια “προσόντα” δεν περιορίζεται μόνο στους ακαδημαϊκούς τίτλους σπουδών αλλά και σε άλλα εφόδια όπως πνευματικά και πείρα (βλ. απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Αχιλλέα Καλαϊτζή ν. Ε.Δ.Υ.*). Επιπρόσθετα, παρόλον που τα προσόντα ως ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης δεν συμπεριλαμβάνεται ρητά στις πρόνοιες του Καν. 10(7) των Περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Γενικών Κανονισμών του 1982 (ΚΔΠ 220/82), εντούτοις το κριτήριο των προσόντων με την ευρύτερη έννοιά του, αποτελεί μέρος της ουσιαστικής καταλληλότητας των υποψηφίων.

30

35

2. Η απόφαση της Αρχής στο βαθμό που επηρεάζει τον αιτητή στις προσφυγές 744/91 και 916/91 και τα συγκεκριμένα τρία ενδιαφερόμενα μέρη, λήφθηκε υπό καθεστώς πλάνης εφόσον ο αιτητής δεν υστερεί στο θέμα της ικανότητας για εποπτεία σε σύγκριση με τα ενδιαφερόμενα αυτά μέρη.

40

Η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί στο βαθμό αυτό.

3. Ο λόγος ακυρώσεως που αφορά τον Καν.10(7) και συγκεκριμένα ότι είναι *ultra vires* επειδή δεν περιλαμβάνει την αρχαιότητα όπως

αυτή καθιερώνεται από τον Καν. 9 στα κριτήρια προαγωγής, προβλήθηκε στην υπόθεση *Νάγια Στυλιανίδου κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ.*, όπου ο Δικαστής Πικής απέρριψε τον ισχυρισμό.

- Στην υπόθεση *Μερόπη Κολοκασίδου ν. Α.ΤΗ.Κ.*, ο Δικαστής Κούρρης αποφάσισε ότι η αρχαιότητα δεν αποτελεί κριτήριο προαγωγής και επομένως δεν εφαρμόζεται η νομολογία που ισχύει για τους δημόσιους υπαλλήλους. 5
- Η πιο πάνω προσέγγιση ακολουθήθηκε σε σειρά μεταγενέστερων υποθέσεων. 10
4. Οι ισχυρισμοί περί επιστρατεύσεως της προσωπικής γνώσης του Γενικού Διευθυντή και η ίδια ακριβώς νομολογία όπως και στην προκειμένη περίπτωση, τέθηκαν ενώπιον του Δικαστή Κωνσταντινίδη στην υπόθεση *Χαράλαμπος Χ" Βασιλείου*. Οι ισχυρισμοί απορρίφθηκαν ως αβάσιμοι. 15
- Το Δικαστήριο συμφωνεί με την ερμηνεία που δόθηκε από το Δικαστή Κωνσταντινίδη στην επικληθείσα νομολογία και βρίσκει ότι στις υπό εξέταση προσφυγές το περιεχόμενο της γραπτής εισήγησης του Γενικού Διευθυντή είναι σαφώς διατυπωμένο και ότι σε συνάρτηση με τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού (στα οποία παραπέμπει), και με το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων, η σύσταση αντικατοπτρίζει την προσωπική του άποψη για τους υποψηφίους και είναι πλήρως αιτιολογημένη. 20 25
5. Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι το Συμβούλιο Προσωπικού παράνομα χρησιμοποίησε τα κριτήρια του Καν. 10(7) στις αποφάσεις *Χαράλαμπος Χ" Βασιλείου κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ.*, *Μερόπη Κολοκασίδου ν. Α.ΤΗ.Κ.*, *Λένιας Δημητρίου ν. Α.ΤΗ.Κ.* και *Χαράλαμπος Σιαπιτής κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ.* το θέμα έτυχε δικαστικής εξέτασης και ο ισχυρισμός κρίθηκε ανυπόστατος και απορρίφθηκε. 30
6. Μετά από μελέτη της σχετικής νομολογίας επί του θέματος της αναδρομικότητας των προαγωγών το Δικαστήριο έκρινε ότι το μέρος της επίδικης απόφασης που αφορά την ημερομηνία ισχύος των προαγωγών, αντίκειται προς την αρχή της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων. Μπορεί όμως να διαχωριστεί και η επίδικη απόφαση να ακυρωθεί μερικώς. Οι αιτητές έχουν έννομο συμφέρον να επιτύχουν μερική ακύρωση των προαγωγών. 35 40
7. Οι προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών στις προσφυγές αρ. 744/91, 916/91 και 962/91 δεν επηρεάζονται από τη μερική ακύρω-

ση των προαγωγών στις προσφυγές 968/91 και 972/91 εφόσον σ' αυτές δεν έχει εγερθεί το θέμα.

5 Προς υποστήριξη του συμπεράσματος αυτού το Δικαστήριο επικαλείται την απόφαση του Δικαστή Πική στην υπόθεση *Ανδρούλλα Ανδρέα Γεωργίου ν. Δήμου Λεμεσού*.

8. Ο αιτητής πρέπει να αποδείξει έκδηλη υπεροχή για να δικαιολογείται επέμβαση του δικαστηρίου στην κρίση του διορίζοντος οργάνου. Η αξιολόγηση των προσόντων των υποψηφίων ανάγεται 10 στη διακριτική ευχέρεια της Αρχής και το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση με εκείνη του διορίζοντος οργάνου.

9. Οι προσφυγές αρ. 744/91 και 916/91 επιτυγχάνουν μερικώς και η 15 επίδικη απόφαση ακυρώνεται μόνο όσον αφορά τις προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών 6, 12 και 18.

Η προσφυγή αρ. 962/91 αποτυγχάνει και απορρίπτεται, και η προ- 20 αγωγή των ενδιαφερομένων μερών 14, 15 και 19 επικυρώνεται.

Οι προσφυγές αρ. 968/91 και 972/91 επιτυγχάνουν μερικώς και 25 ακυρώνεται το μέρος της επίδικης απόφασης με το οποίο δόθηκε αναδρομική ισχύς στις προαγωγές, των ενδιαφερομένων μερών 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15 και 16 μόνο. Η ίδια η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στις επίδικες θέσεις επικυρώνεται.

Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

30 *Διαταγή ως ανωτέρω.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

35 *Tyllirides v. CY.T.A. (1987) 3 C.L.R. 2071,*

Κυπριανού κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 578,

Καλαϊτζής ν. Ε.Δ.Υ. (1992) 3 Α.Α.Δ. 214,

40 *Στυλιανίδου κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 1835,*

Κολοकाσίδου ν. Α.ΤΗ.Κ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 4801.

Ανδρέου κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 353,

<i>Δημητρίου κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 1196,</i>	
<i>P.I.K. ν. Καραγιώργη (1991) 3 Α.Α.Δ. 159,</i>	
<i>Σιαπιτής ν. Α.ΤΗ.Κ. (Αρ. 2) (1993) 4 Α.Α.Δ. 2616,</i>	5
<i>Σιαφκάλη ν. Θ.Ο.Κ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 3242,</i>	
<i>Angelidou and Others ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 520,</i>	10
<i>Φιλίππου ν. Α.Η.Κ (1990) 3 Α.Α.Δ. 1441,</i>	
<i>Κυπριανίδης ν. Α.Η.Κ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 1526,</i>	
<i>Σιαπιτής κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ. (Αρ.1) (1993) 4 Α.Α.Δ. 1333,</i>	15
<i>Δημοκρατία ν. Ορφανίδη κ.ά. (1992) 3 Α.Α.Δ. 205,</i>	
<i>Morsis ν. Republic (1965) 3 C.L.R. 1,</i>	20
<i>Republic ν. Mozoras (1970) 3 C.L.R. 210,</i>	
<i>Γεωργίου ν. Δήμου Λεμεσού (1992) 4 Α.Α.Δ. 3225,</i>	
<i>Μακροίδης ν. Μιχαηλίδου (1990) 1 Α.Α.Δ. 416.</i>	25

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Αρχής με την οποία προ-
 άχθησαν στη θέση Επιθεωρητή (Τεχνικού Προσωπικού) τα ενδιαφε-
 ρόμενα μέρη αντί των αιτητών. 30

<i>Α. Παπαφιλίππου, για τους Αιτητές στις Υποθέσεις Αρ. 744/91 & 916/91.</i>	35
<i>Ι. Νικολάου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 962/91.</i>	
<i>Π. Παπαγεωργίου, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 968/91.</i>	
<i>Α.Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 972/91.</i>	40
<i>Κ. Χ'Ιωάννου, για τους Καθ' ων η αίτηση.</i>	
<i>Π. Κακόπιερος, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος Σ. Χ'Λαζάρου</i>	

στην Υπόθεση Αρ. 968/91

Χ. Τσίγκης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Μ. Πάππαλο στην Υπόθεση Αρ. 968/91.

5

Cur. adv. vult.

10 ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με τις παρούσες προσφυγές προσβάλλεται η απόφαση της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (η Αρχή) ημερ. 26.7.1991 με την οποία προάχθηκαν στη θέση Επιθεωρητή (Τεχνικού Προσωπικού) μεταξύ άλλων και τα ενδιαφερόμενα μέρη που αναφέρονται στον επισυνημμένο Πίνακα "Α".

15 Ο αιτητής στις προσφυγές αρ. 744/91 και 916/91 είναι το ίδιο άτομο και προσβάλλει την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17 και 18.

Ο αιτητής στην προσφυγή αρ. 962/91 προσβάλλει την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών 12, 14, 15 και 19.

20 Ο αιτητής στην προσφυγή αρ. 968/91 προσβάλλει την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών 1-15 συμπεριλαμβανομένων, ενώ ο αιτητής στην προσφυγή αρ. 972/91 προσβάλλει μόνο την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους 16.

25 Η προσφυγή αρ. 976/91 που επίσης συνεκδικαζόταν με τις πιο πάνω απεσύρθη και απερρίφθη στις 15.5.92.

30 Αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των παρούσων προσφυγών επειδή αφορούν την ίδια διοικητική πράξη και έχουν κοινά νομικά και πραγματικά σημεία.

35 Η Αρχή με απόφασή της ημερ. 3.5.91 αποφάσισε να εξεταστούν προς πλήρωση οι κενές θέσεις του Τακτικού και Συμπληρωματικού Προϋπολογισμού του έτους 1990. Ανάμεσα στις κενές θέσεις ήταν και 31 θέσεις Επιθεωρητή Τεχνικού Προσωπικού.

40 Για σκοπούς διαδικασίας πλήρωσης των θέσεων συνήλθε στις 16.7.1991 το Συμβούλιο Προσωπικού για εξέταση του θέματος και παροχή συμβουλής προς την Αρχή με βάση τον Κανονισμό 10(5) των Περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Γενικών Κανονισμών του 1982, όπως τροποποιήθηκαν (οι Κανονισμοί). Το πρακτικό της σχετικής συνεδρίασης (αρ. 41/91) επεσυνάφθηκε ως Τεκμήριο 2 στην Ένσταση.

Η παροχή συμβουλής από το Συμβούλιο Προσωπικού προς την Αρχή για τις 31 κενές θέσεις έγινε με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που επικρατούσε στις 2.11.90. Για την παροχή συμβουλής προς την Αρχή για την πλήρωση των 31 κενών θέσεων εξετάστηκαν οι περιπτώσεις όλων των υπαλλήλων που κατείχαν θέση 5
Τεχνικού Ι και Τεχνικού Βοηθού που είναι οι αμέσως κατώτεροι βαθμοί του Επίθεωρητή Τεχνικού Προσωπικού. Στη συνέχεια το Συμβούλιο Προσωπικού προχώρησε στον καταρτισμό καταλόγων υποψηφίων που εδικαιούντο κρίσης σύμφωνα με τις πρόνοιες των 10
εξής Κανονισμών:

- (α) Του Καν. 8(1)(Γ)(α)(i) και (ii) που αναφέρεται στα ελάχιστα ειδικά προσόντα που απαιτούνται από το Μέσο Τεχνικό Προσωπικό στο οποίο ανήκαν οι υποψήφιοι, 15
- (β) του Καν. 56(7)(α) που προνοεί ότι τα ελάχιστα ειδικά προσόντα που καθορίζονται στον Καν. 8 εφαρμόζονται για προσωπικό που προσλήφθηκε στην Αρχή μετά τις 13.5.72,
- (γ) του Καν. 56(7)(β) που προνοεί ότι το προσωπικό που προσελήφθη πριν τις 13.5.72 μπορεί να προαχθεί βάσει των Σχεδίων Υπηρεσίας που ίσχυαν πριν την εν λόγω ημερομηνία, και 20
- (δ) του Καν. 56(5)(β) όπως έχει τροποποιηθεί από την ΚΑΠ 276/85 που προνοεί ότι Τεχνικοί Βοηθοί οι οποίοι έχουν συμπληρώσει ένα έτος υπηρεσίας στην ανώτατη βαθμίδα της κλίμακας τους είναι εκλέξιμοι για προαγωγή στο βαθμό του Επίθεωρητή Τεχνικού Προσωπικού. 25

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να αναφερθεί ότι η ταξινόμηση και αξιολόγηση των υποψηφίων για την πλήρωση των 29 από τις 31 θέσεις έγινε ξεχωριστά από την ταξινόμηση και αξιολόγηση για την πλήρωση των υπόλοιπων 2 (μιας θέσης στην Υποδιεύθυνση Προγραμματισμού (Σχεδιαστήριο) και μιας θέσης στην Υποδιεύθυνση Διοικητικών Υπηρεσιών και Ελέγχου (Κτίρια και Δομικά Έργα)). 35

Τα ενδιαφερόμενα μέρη 5, 7, 9, 10, 18 και ο αιτητής Ηρακλείδης που κατείχαν τη θέση Τεχνικού Ι κρίθηκαν ότι κατέχουν τα ελάχιστα ειδικά προσόντα που προβλέπει ο Καν. 8(1)(Γ)(α)(i) δηλαδή κατέχουν "ενδείκτικόν τελικών εξετάσεων" του Ινστιτούτου City and Guilds ή ισοδύναμα προσόντα, και συμπεριλήφθηκαν στην ταξινόμηση για παροχή συμβουλής για πλήρωση των 29 θέσεων. 40

Τα ενδιαφερόμενα μέρη 1, 2, 3, 4, 6, 8, 16, 17 και ο αιτητής Τετ-
λικάς επίσης Τεχνικοί Ι κρίθηκαν ως υποψήφιοι σύμφωνα με τις
πρόνοιες του Καν. 56(7)(β) και επίσης συμπεριλήφθηκαν στην ταξι-
νόμηση για παροχή συμβουλής για πλήρωση των 29 θέσεων. Τρία
5 μέλη του Συμβουλίου Προσωπικού με βάση δική τους εμμηνεία των
Σχεδίων Υπηρεσίας, πρόσθεσαν τα ονόματα ακόμα τριών υποψη-
φίων στον σχετικό κατάλογο. Στους τρεις αυτούς υποψήφιους δεν
συμπεριλαμβάνονταν κανένας από τους αιτητές ή από τα ενδιαφερό-
μενα μέρη.

10

Τα ενδιαφερόμενα μέρη 11, 12, 13, 14, 15, 19 και οι αιτητές Α.
Κωστή και Ρένος Κάδρος που κατείχαν το βαθμό του Τεχνικού
Βοηθού είχαν κριθεί ως εκλέξιμοι για προαγωγή στο βαθμό του Επι-
θεωρητή σύμφωνα με τις πρόνοιες του Καν. 56(5)(β) και συμπερι-
λήφθηκαν τόσο στην ταξινόμηση για παροχή συμβουλής για την
15 πλήρωση των 29 θέσεων όσο και στην ταξινόμηση για την πλήρωση
των υπολοίπων 2 θέσεων.

Αφού οι υποψήφιοι ταξινομήθηκαν στους σχετικούς καταλό-
γους το Συμβούλιο Προσωπικού προχώρησε στη μελέτη των βαθ-
μολογιών, των παρατηρήσεων και των συστάσεων των Προϊσταμέ-
νων στα Φύλλα Ποιότητας/Προαγωγής (ΦΠ/Π) για την περίοδο από
το Νοέμβριο του 1985 μέχρι και το Νοέμβριο 1990. Μελέτησε επίσης
και τα μέχρι της 2.11.90 άλλα στοιχεία που περιέχονται στον προ-
σωπικό φάκελο του καθενός από τους υποψηφίους.

Στη συνέχεια το Συμβούλιο Προσωπικού προχώρησε στην αξιο-
λόγηση των υποψηφίων για παροχή συμβουλής για πλήρωση από
την Αρχή των 29 από τις 31 κενές θέσεις. Αφού έλαβε υπόψη στο
30 σύνολό τους τα κριτήρια που καθιερώνει ο Καν. 10(7), τις βαθμο-
λογίες, τις συστάσεις των προϊσταμένων για την περίοδο Νιόβρη
1985 - Νιόβρη 1990 καθώς και το μέχρι τις 2.11.90 περιεχόμενο των
φακέλων αξιολόγησε και σύγκρινε μεταξύ τους τους 92 συνολικά
υποψηφίους, και κατέληξε στην επιλογή 49 ως των επικρατεστέρων
35 και πιο κατάλληλων. Ακολούθησε περαιτέρω αξιολόγηση όπου πα-
ρέμειναν 38 υποψήφιοι οι οποίοι αποφασίστηκε ότι υπερτερούσαν
των υπολοίπων σε ουσιαστική καταλληλότητα. Στους 38 προστέ-
θηκε και ο ένας από τους τρεις υποψήφιους οι οποίοι κρίθηκαν από
τρία μέλη του Συμβουλίου Προσωπικού ότι πληρούσαν τα σχετικά
40 Σχέδια Υπηρεσίας. Οι υποψήφιοι αξιολογήθηκαν περαιτέρω και
τοποθετήθηκαν στον κατάλογο των συστηθέντων κατά σειρά προτε-
ραιότητας. Στον κατάλογο περιλαμβάνονταν τα ενδιαφερόμενα μέ-
ρη και ο αιτητής Ρ. Κάδρος. Οι αιτητές Α. Κωστή, Τετλικάς και
Ηρακλείδης δεν περιλαμβάνονταν στον εν λόγω κατάλογο.

Τέλος το Συμβούλιο Προσωπικού προχώρησε στην αξιολόγηση των υποψηφίων για τις υπόλοιπες δύο κενές θέσεις. Η αξιολόγηση και σύγκριση έγινε μεταξύ των 52 Τεχνικών Βοηθών που κρίθηκαν ως προσόντούχοι. Σ' αυτούς όπως πιο πάνω αναφέρεται περιλαμβάνονταν οι αιτητές Α. Κωστή, Ρ. Κάδρος και τα ενδιαφερόμενα μέ- 5
ρη 11, 12, 13, 14, 15 και 19. Επιλέγησαν τέσσερις, κανένας όμως από τους αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Στη συνέχεια ο Γενικός Διευθυντής της Αρχής αφού μελέτησε τα πρακτικά της συνεδρίασεως αρ. 41/91 του Συμβουλίου Προσωπι- 10
κού, το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων, και με βάση την προσωπική του άποψη για τον καθένα από τους υποψηφίους διαπίστωσε ότι η συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπι-
κού ήταν σωστή και δικαιολογημένη και εισηγήθηκε την προαγωγή 15
αρχικά 29 και στη συνέχεια άλλων 2 υποψηφίων για την πλήρωση των 31 κενών θέσεων. Στους 31 υποψηφίους δεν περιλαμβάνονταν οι αιτητές. Οι συστάσεις του Γενικού Διευθυντή περιέχονται στο Τεκμήριο 3 της Ενστασης:

Το θέμα τέθηκε ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής 20
κατά τη συνεδρίασή του της 26.7.91. Ενώπιόν του Συμβουλίου τέ-
θήσαν τα πρακτικά της συνεδρίασεως αρ. 41/91 του Συμβουλίου
Προσωπικού και η εισήγηση του Γενικού Διευθυντή. Το Διοικητικό
Συμβούλιο αφού μελέτησε όλα τα ενώπιόν του στοιχεία που αφο- 25
ρούσαν τους υποψηφίους και αξιολόγησε το ίδιο όλους τους υπο-
ψηφίους, έκρινε ότι 31 υποψήφιοι μεταξύ των οποίων και τα ενδια-
φερόμενα μέρη υπερείχαν των υπολοίπων σε "προσόντα, απόδοση,
επίδοση και ικανότητες" και έκρινε ότι είναι οι καταλληλότεροι
υποψήφιοι για πλήρωση των κενών θέσεων Επιθεωρητή (Τεχνικού
Προσωπικού) γι' αυτό αποφάσισε την προαγωγή τους στο βαθμό 30
αυτό από 31.12.90.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΑΡ. 744/91 ΚΑΙ 916/91

Το πρώτο επιχείρημα του δικηγόρου του αιτητή σχετίζεται με την 35
αναφορά στα προσόντα που περιέχεται στο πιο πάνω απόσπασμα
των πρακτικών του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής. Ο Καν.
10(7) που παραπέμπει στα κριτήρια προαγωγής προνοεί ότι "οι κρί-
σεις για προαγωγή διενεργούνται με βάση την υπηρεσιακή επίδοση
και απόδοση των υποψηφίων και την εν γένει ουσιαστική καταλλη- 40
λότητά τους" χωρίς να αναφέρεται, συνεχίζει ο δικηγόρος, στα
προσόντα ως ξεχωριστό κριτήριο για προαγωγή. Το κριτήριο "προ-
σόντα" δεν περιλαμβάνεται στα κριτήρια αξιολόγησης και επιλογής
σύμφωνα με τον πιο πάνω Κανονισμό, και αποτελεί εξωγενή και

άσχετο παράγοντα που συνιστά ελαττωματική άσκηση της διακριτικής ευχέρειας, κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας από τους καθ' η αίτηση και κυρίως παραβίαση νομοθετικής διάταξης που συνεπάγεται ακυρότητα της πράξης.

5

Εγινε επίσης αναφορά στην υπόθεση *Tyllirides v. CY.T.A.* (1987) 3 C.L.R. 2071, όπου στη σελίδα 2078 το Δικαστήριο ανέφερε ότι κατά τις προαγωγές τα προσόντα δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη. Υποστηρίχθηκε ότι η πιο πάνω υπόθεση είναι καθοριστική για τον παρόντα νομικό λόγο γιατί πραγματεύθηκε ακριβώς το ίδιο σημείο.

10

Δεν μπορώ να συμφωνήσω με την πιο πάνω εκτίμηση του δικηγόρου του αιτητή καθότι τα γεγονότα στις δύο υποθέσεις δεν είναι τα ίδια. Στην *Tyllirides v. CY.T.A.* (πιο πάνω) η Επιτροπή Προσωπικού σε δύο ξεχωριστές συνεδρίες της επέλεξε αρχικά τρία “προσοντούχα” ενδιαφερόμενα μέρη και ακολούθως τρία “μη προσοντούχα”. Στην πιο πάνω υπόθεση δεν έγινε σύγκριση μεταξύ των “προσοντούχων” και των “μη προσοντούχων” υποψηφίων και είναι σε συνάρτηση με το γεγονός αυτό που λέχθηκε ότι τα προσόντα δεν έπρεπε να είχαν ληφθεί υπόψη.

15

20

Τα γεγονότα στις παρούσες προσφυγές είναι διαφορετικά. Το Συμβούλιο Προσωπικού ενεργώντας βάσει των σχετικών Κανονισμών που ανάφερα πιο πάνω ετοίμασε τρεις ξεχωριστούς καταλόγους υπαλλήλων (ένα με βάση τον Καν. 8(1)Γ(α), ένα με βάση τον Καν. 56(7)(β) και ένα με βάση τον Καν. 56(5)(β). Στη συνέχεια και σ’ αντίθεση με το τι συνέβηκε στην *Tyllirides v. CY.T.A.* (πιο πάνω) προέβη σε σύγκριση όλων των υποψηφίων τα ονόματα των οποίων περιέχονταν και στους τρεις καταλόγους και κριτήριαν εκλέξιμοι για προαγωγή. Στο σχετικό πρακτικό του Συμβουλίου Προσωπικού (σελ. 18 του Τεκμ. 2) αναφέρεται ρητά ότι το Συμβούλιο προχώρησε σε αξιολόγηση και σε σύγκριση μεταξύ τους των 92 υποψηφίων (27 υποψήφιοι στον πρώτο κατάλογο, 22 στο δεύτερο κατάλογο και 43 υποψήφιοι στον τρίτο κατάλογο). Η σύγκριση έγινε αφού λήφθηκαν υπόψη τα καθιερωμένα κριτήρια και το Συμβούλιο Προσωπικού κατέληξε στη σύσταση 38 υποψηφίων ως των καταλληλότερων για προαγωγή.

25

30

35

40

Στη συνέχεια το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής προέβη όπως ανέφερε σε διεξοδική μελέτη και συζήτηση όλων των δεδομένων για τους υποψηφίους. Το γεγονός ότι αναφέρθηκε και στα προσόντα των επιλεγέντων δεν καθιστά αυτόματα τρωτή την απόφασή του. Την ίδια προσέγγιση επί του θέματος ακολούθησε και ο

Δικαστής Χρυσοστομής στην απόφασή του στην *Ανδρέας Κυπριανού κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ.* (1993) 4 Α.Α.Δ. 578 .

Εξάλλου η αναφορά σε “προσόντα” από το Συμβούλιο της Αρχής δεν σημαίνει κατ’ ανάγκη “ακαδημαϊκά προσόντα”, στα οποία, όπως προκύπτει από τη γραπτή αγόρευση του, αναφέρεται ο αιτητής. Η έννοια “προσόντα” δεν περιορίζεται μόνο στους ακαδημαϊκούς τίτλους σπουδών αλλά και σε άλλα εφόδια όπως πνευματικά και πείρα (βλ. απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Αχιλλέας Καλαϊτζής ν. Ε.Δ.Υ.* (1992) 3 Α.Α.Δ. 214). Επιπρόσθετα, παρόλον που τα προσόντα ως ανεξάρτητο στοιχείο κρίσης δεν συμπεριλαμβάνεται ρητά στις πρόνοιες του Καν. 10(7), εντούτοις το κριτήριο των προσόντων με την ευρύτερη έννοια του αποτελεί μέρος της ουσιαστικής καταλληλότητας των υποψηφίων.

Στη συνέχεια ο δικηγόρος του αιτητή παραπέμπει στην αξιολόγηση των υποψηφίων από το Διοικητικό Συμβούλιο όπου το ενδιαφερόμενο μέρος Γ. Σάββα κρίθηκε “ως πολύ καλός, τακτικός, εργατικός και ευσυνείδητος”, το ενδιαφερόμενο μέρος Μ. Παπαφράγκου ως “πολύ καλός υπάλληλος που εκτελεί τα καθήκοντα του πολύ ικανοποιητικά”, το ενδιαφερόμενο μέρος Ευτ. Αγαθαγγέλου ως “αρκετά καλός υπάλληλος” και ο αιτητής ως “πολύ καλός υπάλληλος με μειωμένη κάπως τη βαθμολογία στην ικανότητα εποπτείας”. Αναφέρει δε, ότι ενώ ο αιτητής κρίθηκε ότι έχει μειωμένη κάπως τη βαθμολογία στην ικανότητα εποπτείας, εντούτοις το γεγονός ότι τα πιο πάνω ενδιαφερόμενα μέρη είχαν χειρότερη βαθμολογία, δεν σχολιάστηκε και δεν λήφθηκε υπόψη από την Αρχή με αποτέλεσμα να υπάρξει πλάνη κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης.

Οι βαθμολογίες των τριών ενδιαφερομένων μερών και του αιτητή στο σημείο 8 (Ικανότητα εποπτείας) είναι οι εξής:

Κρίων

	1985	1986	1987	1988	1989	1990	35
Αιτητής	—	9	8	9	9	9	
Γ. Σάββα	9	9	7	9	9	9	
Μ. Παπαφράγκου	8	9	9	8	9	9	
Ευτ. Αγαθαγγέλου	—	—	8	8	8	8	40

Γνωματεύων

	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Αιτητής	—	9	8	9	9	9
5 Γ. Σάββα	9	9	7	9	9	9
Μ. Παπαφράγκου	8	9	9	9	9	9
Ευτ. Αγαθαγγέλου	—	—	8	8	8	8

10 Με βάση τα πιο πάνω κρίνω ότι η απόφαση της Αρχής στο βαθμό που επηρεάζει τον αιτητή και τα τρία προαναφερόμενα μέρη λήφθηκε υπό καθεστώς πλάνης εφόσον ο αιτητής δεν υστερεί στο θέμα της ικανότητας για εποπτεία σε σύγκριση με τα προαναφερόμενα ενδιαφερόμενα μέρη.

15 Ως εκ τούτου και για τον πιο πάνω λόγο η επίδικη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί σε όσο βαθμό και έκταση αφορά την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών Μ. Παπαφράγκου, Γ. Σάββα και Ευτ. Αγαθαγγέλου.

20 Ο επόμενος λόγος για ακύρωση που πρόβαλε ο δικηγόρος του αιτητή Α. Κωστή σχετίζεται με τις εισηγήσεις του Συμβουλίου Προσωπικού και του Γενικού Διευθυντή και συγκεκριμένα ότι έγιναν κατά παράβαση των Κανονισμών επειδή η αξιολόγηση των υποψηφίων έγινε κατά ομάδες και με χωριστούς καταλόγους και κατηγορίες. 25 Γίνεται δε κατά τον δικηγόρο διάκριση μεταξύ αυτών που κατέχουν προσόντα (Τεχνικοί Ι) και αυτών που δεν κατέχουν (Τεχνικοί Βοηθοί). Αυτό αποτελεί κατά την άποψή του παράβαση του Καν. 53(4) που επιτρέπει την τήρηση χωριστών επετηρίδων και καταλόγων μόνο για τους υποψηφίους που εντάσσονται στο Ανώτατο 30 και Ανώτερο Προσωπικό.

Επιπρόσθετα συνεχίζει, τόσο η ταξινόμηση όσο και η αξιολόγηση των υποψηφίων από το Συμβούλιο Προσωπικού έγινε για δύο κατηγορίες θέσεων: Αρχικά για την πλήρωση 29 από τις 31 κενές θέσεις και στη συνέχεια για τις υπόλοιπες 2. Την ίδια τακτική προσθέτει, ακολούθησε και ο Γενικός Διευθυντής που έκανε συστάσεις χωριστά για τις 29 θέσεις και χωριστά για τις υπόλοιπες 2. Εφόσον, καταλήγει ο δικηγόρος του αιτητή, οι εισηγήσεις και συστάσεις του Συμβουλίου Προσωπικού και του Γενικού Διευθυντή είναι ελαττωματικές οδηγούν σε ακυρότητα και την προσβαλλόμενη απόφαση 40 επειδή οι καθ'ων στηρίχθηκαν σ' αυτές κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης.

Από το περιεχόμενο των πρακτικών του Συμβουλίου Προσωπι-

κού προκύπτει ότι οι καθ'ων προέβηκαν στη σύνταξη ξεχωριστών καταλόγων ανάλογα με τις πρόνοιες ποιου Κανονισμού οι υποψήφιοι ήταν εκλέξιμοι για προαγωγή. Δεδομένου του ότι είναι από τρεις ξεχωριστούς βαθμούς που δικαιούνται κρίσης είναι φυσικό να υπάρχουν τρεις υποδιαιρέσεις των υποψηφίων εφόσον η καταγραφή του βαθμού υποδηλώνει και το λόγο που κρίθηκαν υποψήφιοι. Η σύγκριση όμως αυτή καθ' εαυτή έγινε όπως αναφέρεται πιο πάνω μεταξύ όλων των υποψηφίων τα ονόματα των οποίων περιείχονταν και στους τρεις καταλόγους.

5

10

Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι γίνεται ξεχωριστή κρίση και συμβουλή για τις 2 θέσεις (του Σχεδιαστήριου και Δομικών Έργων) παρατηρώ ότι οι υποψήφιοι γι' αυτές εκρίνοντο βάσει διαφορετικού Σχεδίου Υπηρεσίας από εκείνα που εφαρμόζονταν για τις υπόλοιπες 29 θέσεις. Επιπρόσθετα παρατηρώ ότι ο αιτητής θεωρήθηκε υποψήφιος τόσο για την πλήρωση των 29 θέσεων όσο και για την πλήρωση των υπόλοιπων 2, συνεπώς κανένα συμφέρον του δεν έχει επηρεασθεί. Επίσης ο αιτητής δεν έχει προσβάλει την προαγωγή των υποψηφίων που προάχθηκαν στις 2 κενές θέσεις (Σχεδιαστήριο και Κτίρια & Δομικά Έργα).

15

20

Τέλος ο δικηγόρος του αιτητή προβάλλει το γενικό ισχυρισμό ότι οι καθ'ων δεν προέβηκαν στην νομομισμένη δέουσα έρευνα και ότι η παράλειψή τους αυτή ισοδυναμεί με πλάνη περί τα πράγματα, εφόσον στην υπό εξέταση προσφυγή λήφθηκαν υπόψη ανύπαρκτα γεγονότα και δεν λήφθηκαν υπόψη υπαρκτά. Δε συμφωνώ με αυτό τον ισχυρισμό του αιτητή. Τόσο το Συμβούλιο Προσωπικού όσο και το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής προέβησαν στη νομομισμένη έρευνα. Το μέγεθος και η έκταση της έρευνας διαπιστώνεται από τα πολυσέλιδα σχετικά πρακτικά (Τεκμ. 1 και 2).

25

30

Με βάση τα πιο πάνω οι προσφυγές αρ. 744/91 και 916/91 επιτυγχάνουν μόνο στο βαθμό και έκταση που αφορούν τις προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών Μάριου Παπαφράγκου, Γεώργιου Σάββα και Ευτύχιου Αγαθαγγέλου.

35

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΑΡ. 962/91

Μετά την απόφασή μου στις πιο πάνω προσφυγές η προσφυγή αυτή παραμένει χωρίς αντικείμενο αναφορικά με την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους Μάριου Παπαφράγκου (12).

40

Ο πρώτος λόγος για ακύρωση που προβλήθηκε στην προσφυγή αυτή αφορά τον Καν.10(7) και συγκεκριμένα ότι είναι *ultra vires*

επειδή δεν περιλαμβάνει την αρχαιότητα όπως αυτή καθιερώνεται από τον Καν. 9 στα κριτήρια προαγωγής.

5 Ο ίδιος ισχυρισμός προβλήθηκε στην υπόθεση *Νάγια Στυλιανίδου κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ.* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1835 όπου ο Δικαστής Πικής απέρριψε τον ισχυρισμό και είτε τα εξής στη σελίδα 1842:

10 “Τα κριτήρια που τίθενται από τον Κ.10(7) αναφέρονται στο σύνολο της σταδιοδρομίας, προσφοράς και επίδοσης των υπαλλήλων της Αρχής ως το μέτρο για τον καθορισμό της επάρκειας και της καταλληλότητάς τους για προαγωγή σε ανώτερη θέση. Ευδόκιμος υπηρεσία επαυξάνει, ανάλογα με το μέγεθος της χρονικής διάρκειάς της, τις διεκδικήσεις για προαγωγή. Μέσα σ’ αυτό το πλαίσιο η αρχαιότητα μετρά. Ο καθορισμός της αρχαιότητας διέπεται από τις πρόνοιες του Κ.9. Κατά τα άλλα δεν υφίσταται αρχή δικαίου που να καθιστά την αρχαιότητα, ανεξάρτητα από τη φύση της προσφοράς και επίδοσης του υπαλλήλου, αυτοτελές στοιχείο κρίσης του υπαλληλικού προσωπικού δημόσιας αρχής ή οργάνου.”

20 Αναφέρω επίσης την υπόθεση *Μερόπη Κολοκασιδίου ν. Α.ΤΗ.Κ.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4801 όπου ο Δικαστής Κούρης αποφάσισε ότι η αρχαιότητα δεν αποτελεί κριτήριο προαγωγής και επομένως δεν εφαρμόζεται η νομολογία που ισχύει για τους δημόσιους υπαλλήλους.

25 Η πιο πάνω προσέγγιση ακολουθήθηκε σε σειρά μεταγενέστερων υποθέσεων. (Βλ. *Μιχ. Ανδρέου κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ.* (1993) 4 Α.Α.Δ. 353, *Ανδρέας Κυπριανού κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ.* (1993) 4 Α.Α.Δ. 578 και *Λένια Δημητρίου κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ.* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1196).

30 Με βάση τα πιο πάνω κρίνω ότι ο ισχυρισμός αυτός είναι ανυπόστατος και ως εκ τούτου απορρίπτεται.

35 Άλλος λόγος ακύρωσης που προβλήθηκε αφορά τις βαθμολογίες, παρατηρήσεις και συστάσεις των προϊσταμένων των υποψηφίων στα ΦΠ/Π για την περίοδο από το Νιόβρη 1985 μέχρι τον Ιανουάριο 1990. Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο Προσωπικού θα έπρεπε να λάβει υπόψη του τα πιο πάνω στοιχεία που είχαν συνταχθεί για τους υποψηφίους και/ή για ορισμένους από αυτούς μέχρι και τη λήψη της απόφασης του τον Ιούλιο 1991.

40

Ο ισχυρισμός αυτός αν και βάσιμος, έχει μόνο ακαδημαϊκή σημασία στην παρούσα περίπτωση και δεν επηρεάζει την εγκυρότητα της επίδικης απόφασης εφόσον από την έρευνα των φακέλων του

αιτητή και των τριών ενδιαφερομένων μερών δε διαπίστωσα την ύπαρξη βαθμολογιών, παρατηρήσεων και ή συστάσεων μεταγενέστερων του Ιανουαρίου 1990 και προγενέστερων του χρόνου λήψης της απόφασης του Συμβουλίου Προσωπικού ώστε να επηρεαστεί καθ' οιονδήποτε τρόπο η λήψη της απόφασης. [Βλ. επίσης την απόφαση στην υπόθεση *Μερόπη Κολοκασίδου ν. Α.ΤΗ.Κ.* (πιο πάνω)]. 5

Στη συνέχεια ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται ότι οι καθ' όν η αίτηση ενήργησαν υπό καθεστώς ουσιώδους πλάνης περί τα πράγματα καθότι όταν ελάμβαναν την επίδικη απόφαση είχαν την αντίληψη ότι το πτυχίο του αιτητή ήταν μονοετούς φοίτησης και όχι τριετούς. Τον ισχυρισμό αυτό τον βασίζει στο γεγονός ότι στο "Συνημμένο 6" των πρακτικών του Συμβουλίου Προσωπικού στο οποίο δίδεται η συνολική εικόνα της υπηρεσιακής κατάστασης, των προσόντων, των βαθμολογιών και των παρατηρήσεων/συστάσεων του κρίνοντος και γνωματεύοντος λειτουργού, αναφέρεται ότι το πτυχίο του αιτητή ήταν μονοετούς φοίτησης (one year course). Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι με βάση Εγκύκλιο της Αρχής το πτυχίο του αιτητή (πτυχίο Ηλεκτροτεχνίτου Σιβιτανιδείου Δημοσίας Σχολής Τεχνών και Επαγγελματιών Ελλάδος) είναι ισοδύναμο με το πτυχίο του City and Guilds. Ανάφερε επίσης ότι εάν η καθ' ης η αίτηση είχε διαπιστώσει ότι ο αιτητής είχε τριετή φοίτηση θα έρπετε να είχε ληφθεί υπόψη ως υποψήφιος με βάση τον Καν. 8(1)(Γ)(α)(i) που αναφέρεται στα ελάχιστα ειδικά προσόντα αντί σύμφωνα με τις πρόνοιες άλλου Κανονισμού. 10
15
20
25

Ο ισχυρισμός ότι το πτυχίο του αιτητή είναι ισοδύναμο με το πιστοποιητικό του City and Guilds αντικρούστηκε από το δικηγόρο της Αρχής στο στάδιο των διευκρινήσεων. Πέρα από τους προφορικούς ισχυρισμούς καμιά πλευρά δεν παρουσίασε οποιαδήποτε άλλη μαρτυρία για υποστήριξη της θέσης της. 30

Ο δικηγόρος της Αρχής στην γραπτή του αγόρευση ανέφερε ότι πράγματι η φοίτηση για το πιο πάνω πτυχίο είναι τριετής αλλά ότι το σχετικό πιστοποιητικό κατετέθη στην προσωπικό φάκελο του αιτητή με επιστολή του ημερ. 8.2.91. Είναι γεγονός ότι στον προσωπικό φάκελο του αιτητή υπάρχει επιστολή του ημερ. 8.2.91 στην οποία επεσύναιψε βεβαίωση από την πιο πάνω Σχολή στην οποία αναφέρεται ότι η φοίτησή του ήταν τριετής. 35

Ο δικηγόρος του αιτητή στο στάδιο των διευκρινήσεων ισχυρίστηκε ότι η πλάνη στην οποία υπέπεσε η Αρχή είχε δυσμενείς επιπτώσεις στην υποψηφιότητα του αιτητή. 40

Η απάντηση του δικηγόρου της Αρχής στα πιο πάνω είναι ότι είναι ξεκάθαρο από τα πρακτικά του Συμβουλίου της Αρχής ότι ελήφθη υπόψη το περιεχόμενο των φακέλων των υποψηφίων και συνεπώς έχει ληφθεί υπόψη και το περιεχόμενο της διευκρινιστικής επιστολής του αιτητή ημερ. 8.2.91 εφόσον ήταν καταχωρημένη στον προσωπικό του φάκελο.

Αφού μελέτησα με προσοχή τις εισηγήσεις των συνηγόρων όπως επίσης και όλα τα ενώπιόν μου στοιχεία, έχω κατάληξει στο συμπέρασμα ότι ο λόγος αυτός δεν μπορεί να οδηγήσει την επίδικη απόφαση σε ακύρωση.

Όπως προκύπτει από τη διατύπωση των πρακτικών του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής οι προσωπικοί φάκελοι των υποψηφίων ήταν ενώπιόν του και εφόσον η διευκρινιστική επιστολή του αιτητή ήταν ήδη καταχωρημένη στο φάκελό του κατά τον ουσιαστικό χρόνο, σύμφωνα με το τεκμήριο της κανονικότητας θεωρώ ότι το περιεχόμενο της λήφθηκε υπόψη από την Αρχή. Εξάλλου η ανακρίβεια αναφορικά με τη διάρκεια της φοίτησης του αιτητή που υπάρχει στο “Συνήμμενο 6” δεν αφορά αυτή καθ’ εαυτή την κατοχή του προσόντος από τον αιτητή αλλά μόνο τη διάρκεια της φοίτησής του. Δεν μπορώ να δεχθώ τον ισχυρισμό ότι η εν λόγω ανακρίβεια επηρέασε την υποψηφιότητά του γιατί ο αιτητής όχι μόνο κρίθηκε υποψήφιος αλλά ήταν ανάμεσα στους υποψήφιους που συστήθηκαν για προαγωγή από το Συμβούλιο Προσωπικού. Εν πάση περιπτώσει σημειώνω επίσης ότι από τα ενώπιόν μου στοιχεία προκύπτει ότι με βάση τις βαθμολογίες τα ενδιαφερόμενα μέρη Α. Δημητρίου, Ευρ. Καλλής και Π. Πιτιάκας υπερέρχουν έναντι του αιτητή. Η παρατυπία (αν μπορεί να χαρακτηριστεί ως παρατυπία), που σημειώθηκε κατά το στάδιο της εξέτασης της υπόθεσης από το Συμβούλιο Προσωπικού δεν ήταν κατά την άποψή μου ουσιαστικής ώστε να επηρεάσει την τελική διαμόρφωση της κρίσης της Αρχής, δεδομένου του ότι το Συμβούλιο είχε ενώπιόν του τους προσωπικούς φακέλους των υποψηφίων, και λαμβανομένων υπόψη όλων των στοιχείων αξιολόγησης που αφορούν τον αιτητή και τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Ούτε οι ισχυρισμοί του δικηγόρου του αιτητή όσον αφορά τη σύγκρισή του με τα ενδιαφερόμενα μέρη ευσταθούν. Ο αιτητής δεν κατόρθωσε να αποδείξει όχι μόνο έκδηλη αλλά ούτε απλή υπεροχή και το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει και να υποκαταστήσει τη δική του κρίση με εκείνη του διορίζοντος οργάνου.

Τελευταίος λόγος για ακύρωση που προβλήθηκε από το δικηγόρο του αιτητή αφορά τις εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντή οι οποί-

ες είναι κατά την άποψή του ανεπαρκείς να αιτιολογήσουν την προ-
τίμηση των ενδιαφερομένων μερών έναντι του αιτητή ο οποίος υπε-
ρέχει στα ΦΠ/Π, στα προσόντα και στην επαγγελματική κατάρτιση
και πείρα. Ενόψει του συμπεράσματός μου ότι ο αιτητής δεν υπε-
ρέχει των ενδιαφερομένων μερών θεωρώ τον ισχυρισμό αυτό ανυ-
πόστατο. Η σύσταση του Διευθυντή ήταν υπό τις περιστάσεις όχι
μόνο επαρκής αλλά και αιτιολογημένη.

5

Με βάση τα πιο πάνω η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτε-
ται.

10

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΑΡ. 968/91 ΚΑΙ 972/91

Πολλοί από τους λόγους για ακύρωση που προβλήθηκαν στις
δύο αυτές προσφυγές συμπίπτουν γι' αυτό κρίνω σκόπιμο να ασχο-
ληθώ και με τις δύο προσφυγές ταυτόχρονα.

15

Ο αιτητής στην 968/91 πρόσβαλε την προαγωγή των ενδιαφερο-
μένων μερών 1-15. Μετά την ακύρωση όμως της προαγωγής των εν-
διαφερομένων μερών που αναφέρονται στις προσφυγές αρ. 744/91
και 916/91 η προσφυγή καθίσταται άνευ αντικειμένου όσον αφορά
τα ενδιαφερόμενα μέρη 6 και 12.

20

Ο αιτητής στην 972/91 προσβάλλει μόνο την προαγωγή του εν-
διαφερόμενου μέρους 16 Μιχαλάκη Ασημάκη.

25

Και οι δύο δικηγόροι πρόβαλαν λόγους ακύρωσης που άπτονται
της συμβουλής του Συμβουλίου Προσωπικού, της εισήγησης του Γε-
νικού Διευθυντή και της ίδιας της απόφασης του Διοικητικού Συμ-
βουλίου.

30

Όσον αφορά την εισήγηση του Συμβουλίου Προσωπικού οι δι-
κηγόροι των αιτητών υποστήριξαν ότι δεν υπάρχει αιτιολογία για
το πώς κατέληξε το Συμβούλιο Προσωπικού να συστήσει τους επι-
κρατέστερους υποψήφιους, ότι η αναφορά στον Καν. 10(7) είναι γε-
νική και αόριστη, και ότι το Συμβούλιο Προσωπικού αξιολόγησε
τους υποψήφιους με βάση χρόνο προγενέστερο του χρόνου που εξέ-
ταζε την υπόθεση.

35

Επιπρόσθετα, οι δικηγόροι ισχυρίζονται ότι λανθασμένα το
Συμβούλιο Προσωπικού χρησιμοποίησε τα κριτήρια που αναφέρο-
νται στον Καν. 10(7) γιατί αυτά θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν
μόνο από την Αρχή.

40

Απορρίπτω τον ισχυρισμό για έλλειψη αιτιολογίας της απόφασης του Συμβουλίου Προσωπικού, καθότι η αιτιολογία εξάγεται από τα πρακτικά της συνεδρίασής του, και συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων.

5

Αναφορικά με τον ισχυρισμό που άπτεται του χρόνου κρίσεως των υποψηφίων από το Συμβούλιο Προσωπικού, είναι παραδεκτό ότι η κρίση έγινε με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε στις 2.11.90 ενώ το Συμβούλιο Προσωπικού εξέτασε την πλήρωση των θέσεων στις 16.7.91.

10

Οι συνήγοροι των δύο μερών ανάλωσαν αρκετό χρόνο και πρόβαλαν διάφορα επιχειρήματα για να πείσουν το Δικαστήριο για τις αντίστοιχες θέσεις που πρόβαλαν και που συνοψίζονται στα εξής:

15

Οι δικηγόροι των αιτητών ισχυρίστηκαν ότι η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί επειδή βασίστηκε στην προπαρασκευαστική πράξη του Συμβουλίου Προσωπικού που πάρθηκε με πλάνη όσον αφορά τον ουσιώδη χρόνο. Ουσιώδης χρόνος ήταν η 3.5.91 ημερομηνία κατά την οποία, για πρώτη φορά, λήφθηκε από νόμιμα συγκροτημένο Συμβούλιο της Αρχής απόφαση για την πλήρωση των επίδικων θέσεων.

20

Αντίθετα, ο δικηγόρος της Αρχής υποστήριξε ότι ο ουσιώδης χρόνος δεν ήταν η 3.5.91 αλλά η 2.11.90 και επεσύνναψε στην γραπτή του αγόρευση τα πρακτικά της πιο πάνω συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου ημερ. 3.5.91 για να υποστηρίξει τη θέση του ότι με την απόφασή του εκείνη το Συμβούλιο είχε ανακαλέσει την παράνομη απόφαση του προηγούμενου Συμβουλίου ημερ. 2.11.90. (Η συγκρότηση του προηγούμενου Συμβουλίου είχε κηρυχθεί άκυρη ως αποτέλεσμα της απόφασης της Ολομέλειας στην **Ρ.Ι.Κ. ν. Καταγεώργη** (1991) 3 Α.Α.Δ. 159) Το Συμβούλιο ισχυρίστηκε, ο δικηγόρος, είχε υποχρέωση να επανεξετάσει το θέμα με βάση το καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο της έκδοσης της ανακληθείσας παράνομης απόφασης. Υποστήριξε επίσης ότι το θέμα είναι ακαδημαϊκό επειδή μεταξύ των κρίσιμων ημερομηνιών 2.11.90 και 3.5.91 δεν υπήρξε αλλαγή ούτε στο νομικό ούτε στο πραγματικό καθεστώς ώστε να προκληθεί βλάβη στους αιτητές. Οι ίδιοι ισχυρισμοί είχαν εγερθεί στην υπόθεση **Χαράλαμπος Σιαπιτής ν. Α.ΤΗ.Κ. (Αρ. 2)** (1993) 4 Α.Α.Δ. 2616. Ο Δικαστής Πογιατζής αφού παρέθεσε αυτούσια την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου ημερ. 3.5.91 που όπως και στις παρούσες προσφυγές αποτέλεσε αντικείμενο επιχειρημάτων από τις δύο πλευρές συμφώνησε τελικά με την εισήγηση του δικηγόρου της Αρχής ότι το θέμα είναι ακαδημαϊκό επειδή δεν υπήρξε οποιαδήποτε

30

35

40

τε αλλαγή στο νομικό και πραγματικό καθεστώς που να επηρεάσει αρνητικά τον αιτητή. Από το περιεχόμενο των φακέλων των αιτητών και των ενδιαφερομένων μερών δεν διαπίστωσα την ύπαρξη οποιουδήποτε στοιχείου μεταγενέστερου της 2.11.90 και προγενέστερου της 3.5.91 που θα μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά τους αιτητές. Συνεπώς υιοθετώ την προσέγγιση του Δικαστή Πογιατζή και κρίνω ότι και στην προκειμένη περίπτωση το θέμα είναι εντελώς ακαδημαϊκό, και ο επί του προκειμένου ισχυρισμός δεν μπορεί να οδηγήσει την επίδικη απόφαση σε ακύρωση.

Αναφορικά με την εισήγηση του Γενικού Διευθυντή προβλήθηκαν οι ισχυρισμοί ότι αυτή δεν υποστηρίζεται από τα στοιχεία των φακέλων, ότι είναι πολύ γενική και αόριστη, ότι ποιθενά δεν καταγράφεται ποια είναι "η προσωπική γνώμη" του Διευθυντή και ότι ως στοιχείο κρίσης η γνώμη του Γενικού Διευθυντή δεν προβλέπεται από τους Κανονισμούς.

Ο δικηγόρος του αιτητή στην προσφυγή αρ. 972/91 παράπεμψε στις υποθέσεις *N. Σιαφάλη ν. Θ.Ο.Κ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 3242 και *Angelidou and Others ν. Republic* (1982) 3 C.L.R. 520 που αναφέρονται στο πότε είναι επιτρεπτή η ανάμιξη της προσωπικής γνώσης ως κριτηρίου επιλογής, ως επίσης και στην *Αναστάσης Φιλίππου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1441 και *Α. Κυπριανίδης ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1526 για να υποστηρίξει την άποψη ότι το κενό που υπάρχει στην καταγραφή των συστάσεων δεν μπορεί να πληρωθεί εκ των υστέρων γεγονός που καθιστά άκυρη την απόφαση.

Παρόμοιοι ισχυρισμοί και η ίδια ακριβώς νομολογία τέθηκαν ενώπιον του Δικαστή Κωνσταντινίδη στην υπόθεση *Χαράλαμπος Χ' Βασιλείου ν. Α.ΤΗ.Κ.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4136. Οι ισχυρισμοί απορρίφθηκαν ως αβάσιμοι (βλ. σελίδες 4148-4149 όπου λέχθηκαν μεταξύ άλλων και τα εξής):

"Η εισήγηση των καθ'ων η αίτηση πως όλα τα πιο πάνω επιχειρήματα δεν ευσταθούν, είναι ορθή. Η πρόνοια των Κανονισμών για αναζήτηση της εισήγησης του Γενικού Διευθυντή πριν από κάθε προαγωγή, αφ' εαυτής αλλά και σε συνδυασμό προς τα κριτήρια που καθορίζονται, εξυπακούει πως πέρα από τα αντικειμενικά στοιχεία των φακέλων που και το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής μπορεί να διαπιστώσει, είναι ενδεδειγμένο να αξιολογηθούν και όσα ο ίδιος ο Γενικός Διευθυντής γνωρίζει αναφορικά με την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοση των υποψηφίων

5

.....
 Η νομολογία στην οποία αναφέρθηκε ο αιτητής αναφορικά με κανόνες που διέπουν τη χρησιμοποίηση της προσωπικής γνώσης, καλύπτει την εντελώς διαφορετική κατάσταση κατά την οποία μέλη του αποφασίζοντος συλλογικού διοικητικού οργάνου προσθέτουν στα στοιχεία κρίσης και τη δική τους προσωπική γνώση που τυγχάνει να έχουν ως προς κάποιο από τους υποψηφίους.

10

Ο ισχυρισμός για παράλειψη καταγραφής της γνώμης του Γενικού Διευθυντή είναι εντελώς αβάσιμος. Η νομολογία στην οποία παρέπεμψε ο αιτητής αναφέρεται σε εντελώς διαφορετικές καταστάσεις. Στις περιπτώσεις εκείνες, το ίδιο διοικητικό όργανο ενέταξε στα στοιχεία κρίσης, μεταξύ άλλων, τις απόψεις διευθυντών τις οποίες όμως δεν κατέγραψε. Το κενό καθιστούσε αδύνατο το δικαστικό έλεγχο και γι' αυτό το λόγο οι αποφάσεις κρίθηκαν άκυρες.

15

20

Στην παρούσα περίπτωση, η προσωπική γνώμη του Γενικού Διευθυντή είναι σαφώς διατυπωμένη.”.

25

30

Συμφωνώ με την ερμηνεία που δόθηκε από το Δικαστή Κωνσταντινίδη στη νομολογία στην οποία παρέπεμψε ο κ. Αγγελίδης, και βρίσκω ότι στις υπό εξέταση προσφυγές το περιεχόμενο της γραπτής εισήγησης του Γενικού Διευθυντή (βλ. Τεχμ. 3 στην Ενότητα) είναι σαφώς διατυπωμένο και ότι σε συνάρτηση με τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού (στα οποία παραπέμπει), και με το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων η σύσταση αντικατοπτρίζει την προσωπική του άποψη για τους υποψηφίους και είναι πλήρως αιτιολογημένη. Ως εκ τούτου απορρίπτεται και αυτός ο ισχυρισμός των αιτητών.

35

40

Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι το Συμβούλιο Προσωπικού παράνομα χρησιμοποίησε τα κριτήρια του Καν. 10(7) παραπέμπω στις αποφάσεις στις υποθέσεις *Χαράλαμπος Χ' Βασιλείου κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ.* (πιο πάνω), *Μερόπη Κολοκασίδου ν. Α.ΤΗ.Κ.* (πιο πάνω), *Λένιας Δημητρίου ν. Α.ΤΗ.Κ.* (πιο πάνω) και *Χαράλαμπος Σιαπιτής κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ.* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2616 όπου το θέμα έτυχε δικαστικής εξέτασης και ο ισχυρισμός κρίθηκε ανυπόστατος και απορρίφθηκε.

Όσον αφορά τον τρόπο ενέργειας του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής οι συνήγοροι των αιτητών υποστηρίζουν πως το Συμβούλιο δεν προχώρησε στη δέουσα δική του και ξεχωριστή έρευνα

και πως στηρίχθηκε σε λανθασμένη συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού και του Γενικού Διευθυντή. Προβλήθηκε επίσης ο ισχυρισμός ότι το Συμβούλιο της Αρχής δεν προέβη το ίδιο σε καμιά έρευνα αναφορικά με τα προσόντα των υποψηφίων παρόλον που η ερμηνεία των Σχεδίων Υπηρεσίας απασχόλησε το Συμβούλιο Προσωπικού, και υπήρξε διαφωνία μεταξύ των μελών του. 5

Οι πιο πάνω ισχυρισμοί κρίνονται αβάσιμοι και απορρίπτονται. Παρόλο που το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής δεν αναφέρθηκε ειδικά στα προσόντα των υποψηφίων και στην ερμηνεία των Σχεδίων Υπηρεσίας εντούτοις ανέφερε με λεπτομέρεια τα στοιχεία που λήφθηκαν υπόψη για να διαμορφωθεί η τελική του κρίση. Ανάμεσα σ' αυτά είναι και η εισήγηση του Συμβουλίου Προσωπικού. Όπως φαίνεται από το Τεκμήριο 2 το Συμβούλιο Προσωπικού ασχολήθηκε εκτεταμένα με τα προσόντα και προέβη σε ταξινόμηση των υποψηφίων σε διάφορες κατηγορίες ανάλογα με βάσει ποιούς Κανονισμούς κρίθηκαν υποψήφιοι για προαγωγή. Υπό τις περιστάσεις θεωρώ ότι η έρευνα που διεξήχθη ήταν επαρκής. [Βλ. *Χ' Βασιλείου ν. Α.ΤΗ.Κ.* (πιο πάνω) και *Δημοκρατία ν. Δημήτριου Ορφανίδη και Άλλου* (1992) 3 Α.Α.Δ. 205]. 10 15 20

Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι η Αρχή δεν σχολίασε την άποψη των μελών του Συμβουλίου Προσωπικού ότι εκτός από τους υπαλλήλους που κρίθηκαν υποψήφιοι υπήρχαν και άλλοι τρεις υπάλληλοι που πληρούσαν τα Σχέδια Υπηρεσίας, υπενθυμίζω ότι οι αιτητές δεν περιλαμβάνονται σ' αυτούς. Οι αιτητές είχαν ήδη κριθεί ως εκλέξιμοι από όλα τα μέλη του Συμβουλίου Προσωπικού και συνεπώς η υποψηφιότητά τους δεν έχει με κανένα τρόπο επηρεαστεί. 25

Άλλος λόγος για ακύρωση που προβλήθηκε από τους συνηγόρους των αιτητών σχετίζεται με την αναδρομικότητα της ίδιας της επίδικης απόφασης. 30

Η επίδικη απόφαση λήφθηκε στις 26.7.91, η λήψη της απόφασης για την πλήρωση των θέσεων λήφθηκε στις 3.5.91 και στις προαγωγές δόθηκε ισχύς από 31.12.90. Η αναδρομική ισχύς των προαγωγών υποστηρίζουν οι δικηγόροι των αιτητών, αντίκειται στην αρχή της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων και αναφέρθηκαν στις υποθέσεις *Morsis v. Republic* (1965) 3 C.L.R. 1 και *Republic v. Mozoras* (1970) 3 C.L.R. 210, για υποστήριξη της θέσης τους. 35 40

Ο ίδιος ακριβώς ισχυρισμός προβλήθηκε στην υπόθεση *Σιαπιτής ν. Α.ΤΗ.Κ.* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2616 και *Μερότη Κολοκασίδου ν.*

5 **Α.ΤΗ.Κ** (πιο πάνω). Ο δικηγόρος της Αρχής ό' απάντηση του πιο πάνω ισχυρισμού, πρόβαλε και ενώπιόν μου όπως και ενώπιον των Δικαστών Κούρρη και Πογιατζή στις πιο πάνω δύο υποθέσεις τον ισχυρισμό ότι ο περί Προϋπολογισμού της Αρχής Νόμος 1990 (Ν. 92/90) παρείχε την αναγκαία νομοθετική εξουσιοδότηση για την αναδρομικότητα των προαγωγών. Παραπέμφθηκα επίσης στην ίδια νομολογία επί του θέματος στην οποία παραπέμφθησαν οι δύο αδελφοί Δικαστές για στήριξη του εν λόγω ισχυρισμού.

10 Δεν προτίθεμαι να προβώ σε ανάλυση της σχετικής νομολογίας εφόσον εκτενέστατη αναφορά και ανάλυση της γίνεται από το Δικαστή Πογιατζή στην υπόθεση **Σιαπιτής ν. Α.ΤΗ.Κ.** (πιο πάνω). Ο Δικαστής Πογιατζής αφού υιοθέτησε την προσέγγιση του Δικαστή Κούρρη στην υπόθεση **Μερόπη Κολοκασίδου ν. Α.ΤΗ.Κ**

15 (πιο πάνω) αποφάσισε ότι η ύπαρξη πρόνοιαι για τις επίδικες θέσεις στον περί Προϋπολογισμού της Αρχής Νόμο του 1990 (που ας σημειωθεί είναι ο ίδιος Νόμος που εφαρμόζεται και στην παρούσα υπόθεση) δεν ισοδυναμεί με ρητή νομοθετική διάταξη που να επιτρέπει την πλήρωση των εν λόγω θέσεων με προαγωγή με αναδρομική ισχύ, κατ' εξαίρεση του κανόνα της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων. Αποφάσισε όμως να διαχωρίσει το παράνομο μέρος των επίδικων προαγωγών και να τις ακυρώσει μερικώς ακολουθώντας την προσέγγιση του Δικαστή Κούρρη στην υπόθεση **Κολοκασίδου ν. Α.ΤΗ.Κ** (πιο πάνω) αφού θεώρησε

20 ότι δεν υπήρχε δικονομικό πρόβλημα να προβεί σε διαχωρισμό του μέρους της αναδρομικής ισχύς της πράξης από το μέρος της επιλογής.

30 Ο Δικαστής Πογιατζής αναφέρθηκε επίσης και στο θέμα του εννόμου συμφέροντος του αιτητή θέμα που ηγέρθη και ενώπιόν μου από το δικηγόρο της καθ'ης και στις σελίδες 2636-2637 είτε τα εξής:

35 “Θα ήθελα, τέλος, να αναφέρω ότι με απασχόλησε το ερώτημα κατά πόσο ο Αιτητής έχει έννομο συμφέρον να επιδιώξει και/ή να επιτύχει με την παρούσα προσφυγή του μερική μόνο ακύρωση των επίδικων προαγωγών, στην έκταση που αφορά την αναδρομική ισχύ τους. Κατέληξα στο συμπέρασμα ότι εξακολουθεί να έχει το απαιτούμενο έννομο συμφέρον. Οι προοπτικές του για τη μελλοντική του ανέλιξη στην ιεραρχία του Προσωπικού της Αρχής θα είναι καλύτερες, εφόσο με την ακύρωση της αναδρομικότητας των προαγωγών των Ενδιαφερομένων Μερών, η υπεροχή τους σε αρχαιότητα έναντι του, θα είναι μικρότερη.”

40

Μετά από μελέτη της σχετικής νομολογίας επί των πιο πάνω θεμάτων αποφάσισα να υιοθετήσω την προσέγγιση των Δικαστών Κούρρη και Πογιατζή. Ως εκ τούτου κρίνω ότι το μέρος της επίδικης απόφασης που αφορά την ημερομηνία ισχύος των προαγωγών αντίκειται προς την αρχή της μη αναδρομικότητας των διοικητικών πράξεων. Μπορεί όμως να διαχωριστεί και η επίδικη απόφαση να ακυρωθεί μερικώς. Οι αιτητές έχουν έννομο συμφέρον να επιτύχουν μερική ακύρωση των προαγωγών για το λόγο που αναφέρει ο Δικαστής Πογιατζής στο πιο πάνω απόσπασμά του.

Το επόμενο ερώτημα που εγείρεται και χρειάζεται να απαντηθεί είναι κατά πόσο η μερική ακύρωση των προαγωγών των ενδιαφερομένων μερών στις παρούσες προσφυγές επηρεάζει και τις προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών που προσβάλλονται στις υπόλοιπες προσφυγές για το λόγο ότι οι προσφυγές συνεκδικάστηκαν.

Σημειώνω ότι στις προσφυγές αρ. 744/91, 916/91 και 962/91 δεν έχει εγερθεί το θέμα της αναδρομικότητας των προαγωγών ως λόγος ακύρωσης της επίδικης απόφασης.

Έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών στις προσφυγές αρ. 744/91, 916/91 και 962/91 δεν επηρεάζονται από την μερική ακύρωση των προαγωγών στις παρούσες προσφυγές εφόσον σ' αυτές δεν έχει εγερθεί το θέμα

Για υποστήριξη του πιο πάνω συμπεράσματός μου επικαλούμαι την απόφαση του Δικαστή Πική στην υπόθεση *Ανδρούλλα Ανδρέα Γεωργίου ν. Δήμου Λεμεσού* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3225 στην οποία έγινε αναφορά στο πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση στην *Τάκης Μακρίδης ν. Μόνικα Μιχαηλίδου* (1990) 1 Α.Α.Δ. 416:

“Η συνένωση για τους σκοπούς της Δ.35 κ.28 δε συνεπάγεται ούτε τη συγχώνευση, ούτε την εξομοίωση των επίδικων θεμάτων που εγείρονται σε κάθε μια από τις εφέσεις που θα συνεκδικαστούν. Τα επίδικα θέματα της κάθε έφεσης διατηρούν την αυτοτέλειά τους. Η περίσωση χρόνου και δαπάνης, η αποφυγή επαναλήψεων καθώς και η ευχερέστερη κατανόηση των επίδικων θεμάτων με τον αποκλεισμό κάθε δυσχέρειας που θα μπορούσε να προκύψει από το διαχωρισμό τους, αποτελούν τους κυριότερους παράγοντες που διέπουν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου να διατάξει τη συνεκ-

δίκαιη εφέσεων.”

Τέλος εκείνο που παραμένει να εξεταστεί είναι οι επί μέρους ισχυρισμοί που πρόβαλαν οι αιτητές.

5

Ο δικηγόρος του αιτητή στην προσφυγή αρ. 968/91 ισχυρίστηκε ότι ο αιτητής υπερέχει σε αξία, πείρα, προσόντα και αρχαιότητα. Κάτι τέτοιο δεν έχω διαπιστώσει από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιό μου. Εν πάση περιπτώσει ο αιτητής πρέπει να αποδείξει έκδηλη υπεροχή για να δικαιολογείται επέμβαση του δικαστηρίου στην κρίση του διορίζοντος οργάνου.

10

Ο αιτητής στην προσφυγή αρ. 972/91 ισχυρίζεται ότι υπερέχει σε αξία και προσόντα. Τα προσόντα του σύμφωνα με το δικηγόρο του ήταν τέτοια που συντελούσαν αποφασιστικά υπέρ της υπεροχής του. Στο κριτήριο της αξίας όσον αφορά τις βαθμολογίες και τις συστάσεις των προϊσταμένων αιτητής και ενδιαφερόμενο μέρος είναι περίπου ίσοι. Ο αιτητής είναι Τεχνικός Ι, κατέχει πτυχίο Ηλεκτρονικού της Σιβιτανίδειου Δημοσίας Σχολής Τεχνών και Επαγγελματίων (τριετής φοίτηση) και κρίθηκε ότι κατέχει τα ελάχιστα ειδικά προσόντα (Καν.8(1)(Γ)(α)(i)). Το ενδιαφερόμενο μέρος είναι επίσης Τεχνικός Ι και κρίθηκε υποψήφιος επειδή πληρούσε τα Σχέδια Υπηρεσίας που ίσχυαν για προσωπικό που προσλήφθηκε πριν τις 13.5.1972 (Καν. 56(7)(β)) και που απαιτούν μεταξύ άλλων “πιστοποιητικών εξετάσεων Μέσου Επιπέδου του City and Guilds”.

15

20

25

Η αξιολόγηση των προσόντων των υποψηφίων ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια της καθ'ης η αίτηση και το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση με εκείνη του διορίζοντος οργάνου.

30

Ως εκ τούτου απορρίπτονται όλοι οι πιο πάνω ισχυρισμοί των αιτητών.

35

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές αρ. 744/91 και 916/91 επιτυγχάνουν μερικώς και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται μόνο όσον αφορά τις προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών, Γεώργιου Σάββα (αρ. 6), Μάριου Παπαφράγκου (αρ.12) και Ευτύχιου Αγαθαγγέλου (αρ. 18).

40

Η προσφυγή αρ. 962/91 αποτυγχάνει και απορρίπτεται, και η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών 14, 15 και 19 επικυρώνεται.

Οι προσφυγές αρ. 968/91 και 972/91 επιτυγχάνουν μερικώς και

ακυρώνεται το μέρος της επίδικης απόφασης με το οποίο δόθηκε αναδρομική ισχύς στις προαγωγές, των ενδιαφερομένων μερών 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15 και 16 μόνο. Η ίδια η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στις επίδικες θέσεις επικυρώνεται.

5

Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν μερικώς χωρίς διαταγή για έξοδα.